



ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម
Ministry of Industry & Handicraft
លេខ: ២០១ MIH / ២០១៧

ប្រកាស
ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រងលក្ខណៈបច្ចេកទេស និងសុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្ម
ក្នុងរោងចក្រ និងសិប្បកម្ម

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម

- បានឃើញវដ្តធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១២១៣/១៣៩៣ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការកែសម្រួល និងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២១៣/០១៨ ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦០៦/០១៨ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរោងចក្រ និងសិប្បកម្ម
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១០១៤/០២៥ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរោងចក្រ និងសិប្បកម្ម
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៥៧៥ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម
- បានឃើញប្រកាសលេខ ៤៣៣ បល.ប្រក ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់នាយកដ្ឋានបច្ចេកទេស វិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកវិទ្យា
- បានឃើញប្រកាសលេខ ១៩៨ MIH/2016 ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ ស្តីពីនីតិវិធី និងបែបបទស្នើសុំបង្កើតរោងចក្រ និងសិប្បកម្ម
- បានឃើញប្រកាសលេខ ១៩៩ MIH/2016 ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ ស្តីពីនីតិវិធីអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិលើកិច្ចដំណើរការរោងចក្រ និងសិប្បកម្ម
- បានឃើញប្រកាសលេខ ៧១៧ សហវ.ប្រក ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៥ ស្តីពីការផ្តល់សេវាសាធារណៈ និងការពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ដោយក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម
- យោងតាមសំណូមពរការងារចាំបាច់របស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម

(Signature)

សម្រេច
ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

ប្រការ១.-

ប្រកាសនេះមានគោលបំណងពង្រឹងការគ្រប់គ្រងលក្ខណៈបច្ចេកទេស និងសុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្ម ក្នុងរោងចក្រ និងសិប្បកម្មឱ្យបានត្រឹមត្រូវ សំដៅរួមចំណែកធានាបាននូវសុវត្ថិភាព បរិស្ថាន និងសុខុមាលភាពសង្គមស្របតាមច្បាប់ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរោងចក្រ និងសិប្បកម្ម។

ប្រការ២.-

ប្រកាសនេះមានគោលដៅ៖

- បង្កើតវិធានក្នុងការត្រួតពិនិត្យ ឧបករណ៍ គ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីន ដែលមានហានិភ័យ
- បង្កើតវិធានក្នុងការត្រួតពិនិត្យកិច្ចដំណើរការនៃខ្សែសង្វាក់ផលិតកម្ម និងការងារសុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្មនៅក្នុងរោងចក្រ និងសិប្បកម្ម
- កំណត់ពីកាតព្វកិច្ចរបស់ម្ចាស់ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ-សិប្បកម្ម អ្នកដំឡើង អ្នកបញ្ជា ក្នុងការទទួលខុសត្រូវ លើសុវត្ថិភាពក្នុងការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ គ្រឿងចក្រ និងគ្រឿងម៉ាស៊ីន
- បង្កើតវិធានក្នុងការគ្រប់គ្រងបច្ចេកទេស ការត្រួតពិនិត្យ ការបង្ការអគ្គិភ័យលើការបំពាក់គ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីន ក្នុងរោងចក្រ-សិប្បកម្ម
- បង្កើតវិធានក្នុងការត្រួតពិនិត្យការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានឧស្សាហកម្ម។

ប្រការ៣.-

ប្រកាសនេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះ ម្ចាស់ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ-សិប្បកម្ម អ្នកដំឡើង អ្នកបញ្ជា និងសកម្មភាពទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រង និងការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ គ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីន ក្នុងខ្សែសង្វាក់ផលិតកម្ម ដែលអាចបង្កហានិភ័យដូចជា៖ ឡចំហាយ ម៉ាស៊ីនភ្លើង ម៉ាស៊ីនបូមខ្យល់ ម៉ាស៊ីនយោងយានយន្តលើកដាក់ ឧបករណ៍លើកដាក់ ឧបករណ៍ស្ទូច និងម៉ាស៊ីន ឬឧបករណ៍ផ្សេងៗទៀតដែលអាចបង្កការងាយនេះ ងាយផ្ទុះ ដើម្បីអនុវត្តការធានាសុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្ម រួមទាំងការបង្ការអគ្គិភ័យ និងសុវត្ថិភាពបរិស្ថានឧស្សាហកម្ម។

ប្រការ៤.-

វាក្យស័ព្ទសំខាន់ៗ ដែលប្រើក្នុងប្រកាសនេះរួមមាន៖

- ឡចំហាយ សំដៅលើឧបករណ៍សម្រាប់ផលិតចំហាយទឹក ដែលជានិមិត្តសម្គាល់ខ្ពស់។
- ប្រព័ន្ធប្រើប្រាស់ចំហាយ សំដៅលើប្រព័ន្ធបណ្តាញចែកចាយចំហាយ សម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងផលិតកម្ម។

២ 
ឧទ្ធការឈ្នងកម្ពុជា ទេសរដ្ឋមន្ត្រី 
ទូរស័ព្ទលេខ៖ (៨៥៥) ២៣២១១ ៧៧៥
ទូរសារលេខ៖ (៨៥៥) ២៣២១១ ៨៩៩
អ៊ីម៉ែល៖ mih.smcabinet@gmail.com

- ធុងផ្ទុកសម្ភារឧស្ម័ន សំដៅលើឧបករណ៍ផ្ទុកសម្ភារដែលអាចបង្កឲ្យមានហានិភ័យ ដល់ការប្រើប្រាស់ក្នុងផលិតកម្ម។
- ម៉ាស៊ីនភ្លើង សំដៅលើឧបករណ៍ ឬម៉ាស៊ីន ដែលបំបែកពីថាមពលមេកានិកទៅជាថាមពលអគ្គិសនី។
- ម៉ាស៊ីនបូមខ្យល់ សំដៅលើឧបករណ៍ ឬម៉ាស៊ីនបូមបំណែនខ្យល់ ដែលអាចផ្ទុកសម្ភារបាន ដើម្បីបញ្ជូនទៅប្រើប្រាស់ក្នុងផ្នែកផ្សេងៗនៃផលិតកម្ម។
- ម៉ាស៊ីនយោង សំដៅលើឧបករណ៍បង្កើតចេញពីទូផ្ទុក ម៉ូទ័រ ខ្សែកាប និងប្រព័ន្ធបញ្ជាសម្រាប់យោងផលិតផល វត្ថុធាតុដើម ឧបករណ៍ និងសម្ភារផ្សេងៗ ពីជាន់ក្រោមទៅជាន់លើ ឬពីជាន់លើមកជាន់ក្រោម ក្នុងអគាររោងចក្រ-សិប្បកម្ម។
- យានយន្តលើកដាក់ សំដៅលើយានយន្ត បំលាស់ទីក្នុងល្បឿនយឺត ដើម្បីលើកដាក់ ឬដឹកជញ្ជូនទំនិញ ឬសម្ភារផ្សេងៗក្នុងទីតាំងរោងចក្រ-សិប្បកម្ម។
- ឧបករណ៍លើកដាក់ សំដៅលើឧបករណ៍បំលាស់ទីដោយកម្លាំងមនុស្សក្នុងល្បឿនយឺត ដើម្បីលើកដាក់ ឬដឹកជញ្ជូន ទំនិញ ឬសម្ភារផ្សេងៗក្នុងទីតាំងរោងចក្រ-សិប្បកម្ម។
- ឧបករណ៍សូច សំដៅដល់ឧបករណ៍យោង ឬសូចផលិតផល ឧបករណ៍ ឬសម្ភារធ្ងន់ៗក្នុងទីតាំងផលិតកម្ម។
- ខ្សែសង្វាក់ផលិតកម្ម សំដៅដល់ប្រព័ន្ធបង្កំ ឧបករណ៍ គ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីន បម្រើដល់កិច្ចដំណើរការផលិតកម្ម ដែលនៅក្នុងនោះវត្ថុធាតុដើមត្រូវបានបំបែកទៅជាផលិតផលសម្រេច។
- អ្នកបញ្ជា សំដៅដល់អ្នកប្រតិបត្តិ ឬបញ្ជាផ្ទាល់លើឧបករណ៍ ឬគ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីនទៅតាមយថាប្រភេទ។
- សុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្ម សំដៅដល់ការរៀបចំ ការបំពាក់ ការដំណើរការ សម្រាប់សកម្មភាព នៃកិច្ចដំណើរការរោងចក្រ និងសិប្បកម្មទាំងឡាយ ដែលបាននិងកំពុងប្រតិបត្តិការដោយមិនបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ និងមហន្តរាយដល់មនុស្ស សត្វ ទ្រព្យសម្បត្តិ និងបរិស្ថាន ទាំងខាងក្នុង ខាងក្រៅរោងចក្រ និងសាធារណៈ។
- បរិស្ថានឧស្សាហកម្ម សំដៅដល់បរិយាកាស ឬស្ថានភាពមានឥទ្ធិពលដែលបង្កដោយសកម្មភាពផលិតកម្មនៅក្នុង និងជុំវិញទីតាំងផលិតកម្ម។

ជំពូកទី ២

ការគ្រប់គ្រងលក្ខណៈបច្ចេកទេស

ប្រការ៥.-

ឧបករណ៍ ឬគ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីន ដែលប្រើប្រាស់ក្នុងរោងចក្រ-សិប្បកម្ម ត្រូវមានលក្ខណៈបច្ចេកទេសតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងត្រូវមានអត្តសញ្ញាណសម្គាល់ច្បាស់លាស់ ដូចជា ម៉ូដែល ស៊េរី ប្រភេទ ទំហំ កម្លាំង សមត្ថភាពផលិត ម៉ាក សម្ភារ កម្ពស់ ទម្ងន់ផ្ទុក ឆ្នាំផលិត ប្រទេសផលិត។

៣

[Signature]

[Signature]

ចំពោះឧបករណ៍ ដែលមានហានិភ័យត្រូវមានលក្ខណៈបច្ចេកទេសដូចខាងក្រោម៖

- ឡូចំហាយ ចាំបាច់ត្រូវមានបំពាក់ឧបករណ៍សំខាន់ៗមួយចំនួនដូចជា៖ ប្រព័ន្ធបញ្ជា រួម នាឡិកា វ៉ាន់សម្ពាធ ស៊ូប៉ាបសុវត្ថិភាព កែវត្រួតពិនិត្យកម្រិតទឹក វ៉ាន់ទឹក វ៉ាន់ចំហាយ ឧបករណ៍ប្រកាស អាសន្ន ប្រព័ន្ធចែកចាយចំហាយ រួមទាំងឧបករណ៍ប្រព្រឹត្តិកម្មសម្អាតផ្សេង និងធូលី ក្នុងករណី ឡូចំហាយមិនប្រើថាមពលអគ្គីសនី ឬថាមពលស្អាត និងត្រូវដាក់ឆ្ងាយពីអគារផលិតកម្ម ដោយ មានគ្រឹះចាប់ភ្ជាប់ជើងទម្រ។
- ម៉ាស៊ីនភ្លើង ចាំបាច់ត្រូវមានប្រព័ន្ធទប់សម្លេង រំញ័រ ឧបករណ៍ផ្តាច់ចរន្តស្វ័យប្រវត្តិ គ្រប់ប្រព័ន្ធ ចែកចាយ ឧបករណ៍ម៉ាសដី និងឧបករណ៍ផ្សេងៗ។
- យានយន្តលើកដាក់ ត្រូវមានលក្ខណៈបច្ចេកទេសចាំបាច់មួយចំនួនដូចជា៖ ចង្កៀងបំភ្លឺ ហ្វ្រាំង ភ្លើង ស៊ីញ៉ូមុខក្រោយ ភ្លើងសញ្ញា កញ្ចក់ ការត្រួតពិនិត្យកង់ និងត្រួតពិនិត្យប្រព័ន្ធលើកដាក់។
- ឧបករណ៍ស្ទូច ត្រូវមានលក្ខណៈបច្ចេកទេសចាំបាច់មួយចំនួនដូចជា៖ ខ្សែកាប ម៉ូទ័រយោងកាប និងប្រអប់ទូបញ្ជា។
- ប្រព័ន្ធប្រើប្រាស់ចំហាយ ត្រូវមានលក្ខណៈបច្ចេកទេសចាំបាច់មួយចំនួនដូចជា៖ នាឡិកាវ៉ាន់ សម្ពាធ អ៊ីសូឡង់ការពារការចម្លងកម្ដៅ វ៉ាន់បិទបើក និងឧបករណ៍ដកទឹកនិងខ្យល់។
- ឧបករណ៍ ឬធុងដែលប្រើសម្ពាធខ្ពស់ ត្រូវមានឧបករណ៍ចាំបាច់មួយចំនួនដូចជា៖ នាឡិកាវ៉ាន់ សម្ពាធ វ៉ាន់សុវត្ថិភាព និងត្រូវមានការកំណត់កាលបរិច្ឆេទប្រើប្រាស់ច្បាស់លាស់។

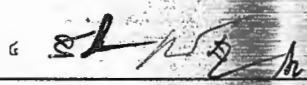
ប្រការ៦.-

ម្ចាស់ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ-សិប្បកម្ម ត្រូវទទួលខុសត្រូវលើសុវត្ថិភាពនៃការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ គ្រឿងចក្រ និងគ្រឿងម៉ាស៊ីន និងចាត់តាំងឱ្យមានអ្នកទទួលបន្ទុកគ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ ឬគ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីនរបស់ខ្លួន។ អ្នកដំឡើង អ្នកបញ្ជា និងអ្នកទទួលបន្ទុកគ្រប់គ្រងចាំបាច់ត្រូវមានជំនាញច្បាស់លាស់ ដែលទទួលស្គាល់ដោយសមត្ថកិច្ចក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម។

អ្នកបញ្ជាឧបករណ៍ ឬគ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីនត្រូវមានកាយសម្បទាគ្រប់គ្រាន់ មានការទទួលខុស ត្រូវខ្ពស់ និងចាំបាច់ត្រូវឆ្លងកាត់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលជំនាញបច្ចេកទេសច្បាស់លាស់ ដែលទទួលស្គាល់ដោយ សមត្ថកិច្ចក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម។

ប្រការ៧.-

អ្នកទទួលបន្ទុកគ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ ឬគ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីនត្រូវមានកម្មវិធីថែទាំ ជួសជុល ទៅតាមកាលវិភាគមួយដែលត្រូវបានកំណត់ឡើងទៅតាមរយៈពេលថែទាំ ជួសជុល ច្បាស់លាស់។ ការថែទាំ តម្រូវឱ្យអនុវត្តតាមនីតិវិធីដែលអនុលោមតាមបច្ចេកទេសយថាប្រភេទតាមឧបករណ៍ គ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីន នីមួយៗ ដូចជាការត្រួតពិនិត្យ ការជួសជុល ការកែលម្អ ការលាងសម្អាតក្នុង និងក្រៅឧបករណ៍ ឬគ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីន។



6

ជំពូកទី ៣

**សុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្មលើ ឧបករណ៍
គ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីនដែលមានហានិភ័យ**

ប្រការ៨..

ម្ចាស់ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ-សិប្បកម្មត្រូវរៀបចំឱ្យមានស្លាកសញ្ញាសុវត្ថិភាពជាភាសាខ្មែរ រួមមាន៖

- ស្លាកសញ្ញាបង្ហាញ៖ ដូចជា អើល ផ្លូវបញ្ចៀស ផ្លូវចេញ ផ្លូវចូល បត់ស្តាំ បត់ឆ្វេង ផែនទីបង្ហាញ គំនូសបង្ហាញទីតាំង និងស្លាកសញ្ញាចាំបាច់មួយចំនួនទៀត
- ស្លាកសញ្ញាហាមឃាត់៖ ដូចជា គ្មានការកិច្ចហាមចូល ហាមប៉ះ ហាមដក់បារី និងស្លាកសញ្ញា ចាំបាច់មួយចំនួនទៀត
- ស្លាកសញ្ញាបញ្ជា៖ ដូចជា បទបញ្ជាបច្ចេកទេស និងសុវត្ថិភាព និងស្លាកសញ្ញាចាំបាច់ មួយចំនួនទៀត
- ស្លាកសញ្ញាព្រមាន៖ ដូចជា គ្រោះថ្នាក់ដល់ជីវិត ពុលខ្លាំង ប៉ះពាល់សុខភាព ឆាបឆេះ ផ្ទុះ ប្រឺយ៉ឺត អគ្គិភ័យ និងស្លាកសញ្ញាចាំបាច់មួយចំនួនទៀត។

ប្រការ៩..

ឧបករណ៍ ឬគ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីនដែលមានហានិភ័យ ត្រូវមានទីតាំងដំឡើង និងទុកដាក់ត្រឹមត្រូវ ច្បាស់លាស់ ដូចជា អគារ បន្ទប់ រោង ត្រូវមានទំហំធំទូលាយ និងមានសណ្តាប់ធ្នាប់ល្អ។ ឧបករណ៍ គ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីន ឬផ្នែករបស់វា ត្រូវមានរបាំងការពារ គម្រប ឬឧបករណ៍ការពារ របាំងព័ទ្ធជុំវិញដាច់ដោយឡែក និងត្រូវមានគំនូសបង្ហាញ ដោយដាក់ឈ្មោះតាមយថាប្រភេទ។

ប្រការ១០..

អ្នកបញ្ជាឧបករណ៍ គ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីនត្រូវប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ការពារសុវត្ថិភាព ដូចជា មួក សុវត្ថិភាព ម៉ាសសុវត្ថិភាព វ៉ែនតាសុវត្ថិភាព ស្រោមដៃសុវត្ថិភាព ស្បែកជើងសុវត្ថិភាព សម្លៀកបំពាក់ការពារ សុវត្ថិភាព ឧបករណ៍ការពារត្រចៀក ទៅតាមស្ថានភាព និងផលប៉ះពាល់ជាក់ស្តែង។

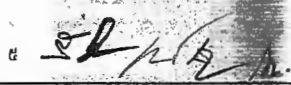
ជំពូកទី ៤

ការបង្ការអគ្គិភ័យក្នុងរោងចក្រ-សិប្បកម្ម

ប្រការ១០..

ម្ចាស់ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ-សិប្បកម្ម ពេលរៀបចំបំពាក់គ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីន ឧបករណ៍ ដែល ជាសង្វាក់ផលិតកម្ម មាន កិនបំបែក បំផ្លែង បន្សុទ្ធ ត្រូវមានគំនូសបង្ហាញ រៀបចំប្រព័ន្ធ គ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីន ផ្ដួបជាមួយលក្ខណៈបច្ចេកទេសបង្ការអគ្គិភ័យ ក្នុងគោលដៅសុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្មក្នុងផលិតកម្ម ដោយអនុវត្ត តាមលក្ខណៈបច្ចេកទេសសំខាន់ៗជាអាទិ៍៖

- គ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីនត្រូវរៀបចំតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកទេសដែលបានកំណត់
- ប្រព័ន្ធប្រកាសអាសន្ន និងអ្នកទទួលខុសត្រូវច្បាស់លាស់



- មធ្យោបាយចាំបាច់សម្រាប់ពន្លត់អគ្គិភ័យ
- សញ្ញាប្រយ័ត្នអគ្គិភ័យមានដាក់បង្ហាញនៅកន្លែងសំខាន់ៗដែលមានលក្ខណៈហានិភ័យក្នុងការបង្កការងាយឆេះងាយផ្ទុះ
- ការរៀបចំមធ្យោបាយរំដោះខ្លួននៅពេលមានអាសន្ន
- ប្លង់គំនូសបំព្រួញសម្រាប់ជម្លៀសខ្លួនពេលមានអាសន្ន
- គំនូសផ្លូវសម្រាប់រថយន្តពន្លត់អគ្គិភ័យចូលទៅដល់ទីតាំង។

ប្រការ១១..

ម្ចាស់ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ-សិប្បកម្មត្រូវមានគំនូសប្លង់បង្ហាញសម្រាប់ អគារ ទីកន្លែង ឬយានយន្តសម្រាប់ផលិត បំផ្លែងវត្ថុធាតុដើម ឬផលិតផលសម្រេចទៅជាផលិតផលថ្មី ឬ និងសម្រាប់ធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗដែលមានជាអាទិ៍៖ ផ្គុំ ដំឡើង ជួសជុល ធ្វើតេស្ត វេចខ្ចប់ ច្រកបំពេញ ថែទាំ រក្សាទុក កែលម្អ សម្រាប់បម្រើដល់ការផលិត និងទីផ្សារ ក្នុងការរៀបចំអគារ ទីកន្លែងខាងលើ ត្រូវមានបង្ហាញក្នុងប្លង់សុវត្ថិភាពបង្ការអគ្គិភ័យស្របតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេសសុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្ម។

ប្រការ១២..

ម្ចាស់ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ-សិប្បកម្ម ចាំបាច់ត្រូវរៀបចំបំពាក់ប្រព័ន្ធពន្លត់អគ្គិភ័យដូចជា៖ បង្គោលទឹកសម្រាប់រថយន្តពន្លត់អគ្គិភ័យ បំពង់ពន្លត់អគ្គិភ័យ ឧបករណ៍ស្រូបផ្សែងប្រកាសអាសន្ន ឧបករណ៍ប្រើសម្រាប់វាយបំបែក ប្រព័ន្ធបំពង់ទឹក ទុយោ ក្បាលបាញ់ ម៉ូទ័របូម ប្រព័ន្ធពន្លត់ស្វ័យប្រវត្តិ អាងស្តុកទឹកបម្រុង ទៅតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស។

ប្រការ១៣..

ម្ចាស់ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ-សិប្បកម្ម ត្រូវរៀបចំឲ្យមានកម្មវិធី ការពារគ្រោះអន្តរាយផ្សេងៗបង្កដោយយថាហេតុមានជាអាទិ៍៖ បរិយាកាសផលិតកម្មមិនស្អាត ការបង្កគ្រោះអគ្គិភ័យ ការបញ្ចេញសំណល់ឧស្សាហកម្មដែលធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់សុខុមាលភាពបុគ្គលិក កម្មករ ក្នុងរោងចក្រ សិប្បកម្ម ដោយហ្វឹកហាត់ និងចាត់តាំងច្បាស់លាស់ដល់និយោជិត និងកម្មករប្រចាំការ។

ប្រការ១៤..

ចំពោះសហគ្រាសធុនតូច និងសិប្បកម្ម អាចលើកលែងលក្ខខណ្ឌបច្ចេកទេសខ្លះក្នុងការបង្ការអគ្គិភ័យសមស្របនឹងលក្ខណៈទីតាំង រោងចក្រផលិតកម្មទៅតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង។

ជំពូកទី ៥

ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានឧស្សាហកម្ម

ប្រការ១៥..

ម្ចាស់ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ-សិប្បកម្ម នៅពេលរៀបចំដំណើរការផលិតកម្ម ត្រូវរៀបចំការការពារបរិស្ថាន ក្នុងនោះមាន សំណល់ឧស្សាហកម្មគ្រប់ប្រភេទមុននឹងបញ្ចេញចោលក្រៅឆ្លើយតបទៅនឹងកម្រិតបទដ្ឋាន

(Signature)

(Signature)

នៃការបញ្ចេញសំណល់ ឬសារធាតុពុលដែលកំណត់ដោយបទប្បញ្ញត្តិរបស់ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច។ ការបញ្ចេញ ចោលសំណល់ឧស្សាហកម្មដែលមានជាតិពុល ឬសារធាតុពុលដែលនាំឱ្យកខ្វក់ ម្ចាស់រោងចក្រ និងសិប្បកម្ម ត្រូវធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មជាមុន។ ចំពោះសំណល់ឧស្សាហកម្ម ដែលត្រូវយកមកប្រើប្រាស់ឡើងវិញ ត្រូវរក្សាទុកឱ្យ បានគត់មុតតាមប្រភេទ។ ក្នុងករណីសំណល់ឧស្សាហកម្មក្រោយពីបានធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម ពិនិត្យឃើញថា នៅមានសារធាតុពុលមិនអាចយកមកប្រើប្រាស់ ឬកែច្នៃ ការវេចខ្ចប់ ការដឹកជញ្ជូនត្រូវមានការអនុញ្ញាតពី ក្រសួងមានសមត្ថកិច្ច ហើយម្ចាស់រោងចក្រ សិប្បកម្ម ត្រូវទទួលខុសត្រូវ អំពីបរិស្ថាន ឬសំណល់ឧស្សាហកម្ម ទាំងនោះ។

ប្រការ១៦._

ម្ចាស់ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ-សិប្បកម្ម ត្រូវរៀបចំឱ្យមានរបាយការណ៍អំពីប្រភេទសំណល់ និងបរិមាណ សំណល់ឧស្សាហកម្មច្បាស់លាស់ ដែលបានបញ្ចេញក្នុងមួយឆ្នាំ។

លក្ខណៈបច្ចេកទេសក្នុងការទុកដាក់ ឬស្តុកទុកបណ្តោះអាសន្ន និងលក្ខណៈបច្ចេកទេសក្នុងការ សម្អាតសំណល់ ឬប្រព្រឹត្តិកម្មសំណល់ក្នុងរោងចក្រ-សិប្បកម្ម ត្រូវមានការត្រួតពិនិត្យ វាយតម្លៃដោយមន្ត្រីជំនាញ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ដោយសហការជាមួយក្រសួង ឬស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធផ្អែកតាម សំណូមពរការងារចាំបាច់។

ប្រការ១៧._

ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម លើកទឹកចិត្តដល់រោងចក្រ និងសិប្បកម្មឱ្យមានការកាត់បន្ថយ ការ ប្រើប្រាស់ឡើងវិញ និងការកែច្នៃសំណល់ឧស្សាហកម្មគ្រប់ប្រភេទ ជំរុញការអុវត្តឧស្សាហកម្មបៃតង ឬការផ្ទេរ បច្ចេកវិទ្យាដែលអំណោយផលដល់បរិស្ថាន។

ជំពូកទី ៦

កាតព្វកិច្ចរបស់ម្ចាស់ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ-សិប្បកម្ម

ប្រការ១៨._

មុនចាប់ផ្តើមដំណើរការឧបករណ៍ ឬគ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីន ម្ចាស់ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ-សិប្បកម្ម ត្រូវស្នើសុំវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់លក្ខណៈបច្ចេកទេស និងសុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្មពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម និង សិប្បកម្ម។ វិញ្ញាបនបត្រនេះផ្តល់ឲ្យចំពោះតែឧបករណ៍ ឬគ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីន និងលក្ខណៈបច្ចេកទេស ការគ្រប់គ្រងសំណល់ឧស្សាហកម្មទាំងឡាយណាដែលមានលក្ខណៈសមស្រប និងអនុលោមតាមបទដ្ឋាន បច្ចេកទេស។

ម្ចាស់ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ-សិប្បកម្ម ត្រូវរៀបចំបំពេញបែបបទស្នើសុំវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់លក្ខណៈ បច្ចេកទេស និងសុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្ម ត្រូវបង់ប្រាក់នៅក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្មតាមការកំណត់តម្លៃ សេវាសាធារណៈ រវាងក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ។ មន្ត្រីជំនាញ របស់ក្រសួងនឹងចុះទៅត្រួតពិនិត្យវាយតម្លៃលក្ខណៈបច្ចេកទេស និងសុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្ម មុននឹងចេញជូន វិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់លក្ខណៈបច្ចេកទេស និងសុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្ម។

៧ *SL*

ប្រការ១៩..

វិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់លក្ខណៈបច្ចេកទេស សុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្មមានសុពលភាពមួយឆ្នាំ។ ម្ចាស់ ឬ អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ-សិប្បកម្ម ត្រូវធ្វើការស្នើសុំឡើងវិញយ៉ាងតិច៣០(សាតិសិប)ថ្ងៃ មុនផុតសុពលភាព ដើម្បីមន្ត្រីជំនាញនៃក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ចុះត្រួតពិនិត្យ វាយតម្លៃលក្ខណៈបច្ចេកទេស និង សុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្មឡើងវិញ។

ប្រការ២០..

ការកំណត់តម្លៃសេវាសាធារណៈ ពាក់ព័ន្ធនឹងការស្នើសុំវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់លក្ខណៈបច្ចេកទេសសុវត្ថិភាព ឧស្សាហកម្មត្រូវអនុលោមទៅតាមប្រកាសរួមរវាងក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ។

ប្រការ២១..

ម្ចាស់ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ-សិប្បកម្មត្រូវផ្តល់កិច្ចសហការល្អជាមួយមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចនៃក្រសួង ឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ក្នុងពេលចុះត្រួតពិនិត្យ វាយតម្លៃដើម្បីចេញវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់លក្ខណៈបច្ចេកទេស និងសុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្ម។

វិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់លក្ខណៈបច្ចេកទេស និងសុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្ម ត្រូវដាក់តាំងបង្ហាញនៅទីតាំង ឧបករណ៍ ឬគ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីន ដែលអាចឱ្យមន្ត្រី ឬភ្នាក់ងារមានសមត្ថកិច្ចងាយមើលឃើញ។

ប្រការ២២..

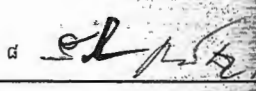
ម្ចាស់ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ-សិប្បកម្ម ឬជនណា ដែលប្រើឧបករណ៍ ឬគ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីន ដែលបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្សត្រូវទទួលទោសតាមច្បាប់ជាធរមាន។

ម្ចាស់ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ-សិប្បកម្ម ឬជនណា ដែលប្រើឧបករណ៍ ឬគ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីន ដែលមានហានិភ័យ ហើយមិនព្រមសុំវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់លក្ខណៈបច្ចេកទេស និងសុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្ម ត្រូវ ទទួលទោសតាមច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរោងចក្រ និងសិប្បកម្ម។

**ជំពូកទី ៧
អវសានប្បញ្ញត្តិ**

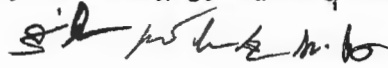
ប្រការ២៣..

ប្រកាសលេខ ១៥២ MIH/២០១៧ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៧ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងលក្ខណៈ បច្ចេកទេស និងសុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្ម លើឧបករណ៍ ឬគ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីនដែលមានហានិភ័យ និង បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយនឹងប្រកាសនេះ ត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍។



ប្រការ២៤.-

នាយកខុទ្ទកាល័យ អគ្គនាយក អគ្គាធិការ ប្រធានវិទ្យាស្ថានស្តង់ដារកម្ពុជា ប្រធានមជ្ឈមណ្ឌល មាត្រាសាស្ត្រជាតិ ប្រធាននាយកដ្ឋានបច្ចេកទេស វិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកវិទ្យា គ្រប់អង្គភាពពាក់ព័ន្ធ ប្រធាន មន្ទីរឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្មរាជធានី ខេត្ត ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តប្រកាសនេះតាមការកិច្ចរៀងៗខ្លួនចាប់ពីថ្ងៃ ចុះហត្ថលេខានេះតទៅ។



រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ៣០ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ២០១៧

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម



ចម ប្រសិទ្ធ

កន្លែងទទួល៖

- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ក្រសួងមហាផ្ទៃ
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- ក្រសួងបរិស្ថាន
- ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ
- សាលារាជធានី ខេត្ត
 «ដើម្បីជូនជ្រាប»
- ដូចប្រការ២៤
 «ដើម្បីអនុវត្ត»
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ